

N:o 26.

Af herr **Eneroth**, *angående ändring af 58 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet.*

Sedan genom kongl. brefvet den 29 maj 1874 medgifvits, att kronan tillhöriga mindre hemman och lägenheter finge försälas, samt Riksdagen derefter beslutat, att köpeskillingen för dessa hemman och lägenheter skulle användas till inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, har, som bekant, ett stort antal hemman med så beskaffad mark af kronan inköpts och förvandlats i kronoparker, för hvilka sålunda, enligt 4 § mom. a) bevillningsstadgan, fastighetsbevillning ej erlägges.

Då nu uti 58 § i kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 väl stadgas, att för sådan jordbruksfastighet, för hvilken bevillning ej erlägges, kan påföras fyrktal efter det belopp, som, derest bevillning för densamma enligt art. II bevillningsstadgan utgå skulle, på grund af taxeringsvärdet mot sådan bevillning svarar; men föreskrift deremot saknas om eller efter hvilken grund utskyld till kommunen skall betalas för kronopark, har häraf blifvit en följd att kommunalskatt lagligen icke kan påläggas de jordbruksfastigheter, som till kronoparker inköpts; och när den tunga i berörda afseende, som förut hvilat å dessa fastigheter, sålunda öfverflyttas på öfriga beskattningsföremålen inom socknar, hvilka, isynnerhet i de socknar, der stora områden inköpts till kronopark, deraf hårdt drabbas, men denna öfverflyttning af en skattebörda från staten till den enskilde ej gerna kan vara med rättvisa öfverensstämmande, vågar jag vördsamt hemställa,

att omförmälda 58 § i denna del måtte erhålla följande lydelse:

för sådana fastigheter, vare sig de användas till jordbruk eller kronoparker, de senare dock inköpte efter den 29 maj 1874, för hvilka bevillning ej erlägges, påföras fyrktal efter det belopp, som, derest bevillning för desamma enligt art. II i bevillningsstadgan utgå skulle, på grund af taxeringsvärdet mot sådan bevillning svarar; hvaremot inkomst af arrende för sådana fastigheter ej skall i fyrktal sättas.

Stockholm den 30 januari 1892.

J. Eneroth.

N:o 27.

Af herr **Bergman m. fl.**, om förhöjdt anslag till understöd åt svenska mosskulturföreningen.

På grund af de skäl, som finnas anförda i svenska mosskulturföreningens skrifvelse till Kongl. Maj:t vid dess begäran om anslag för 1893, samt hvad landtbruksstyrelsen anført i sitt deröfver lemnade utlåtande, anhålla vi,

att Riksdagen ökar det af Kongl. Maj:t i sin nådiga proposition n:o 1 föreslagna belopp från tio till femton tusen kronor.

Stockholm den 30 januari 1892.

C. O. Bergman.

J. W. Spånberg.

Casper Ehrenborg.
